

عنوان مقاله:

بررسی تفصیلی مفهوم آب های تاریخی در حقوق بین الملل دریاها

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات حقوق عمومی، دوره 49، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیدباقر میرعباسی - استاد دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

مهدی کیخسروی - کارشناس ارشد حقوق بین الملل دانشگاه تهران و مدرس دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

گفتمان توسعه صلاحیت دولت در دریا در اوایل قرن بیستم به طرح دکترین آب های تاریخی در حقوق بین الملل دریاها منجر شد. بر این اساس دکترین مزبور برای نخستین بار در قضیه داوری ماهیگیری آتلانتیک شمالی (1910) مورد توجه دولت ایالات متحده آمریکا قرار گرفت. در حوزه قراردادی بند 6 ماده 7 کنوانسیون 1958 دریای سرزمینی و منطقه نظارت و بند 6 ماده 10 کنوانسیون 1982 حقوق دریاها ضمن مستثنا کردن مقررات ناظر بر آب های تاریخی (از جمله خلیج های تاریخی) از مقررات ناظر بر خلیج های کوچک، از ارائه هر گونه مفهومی برای آب های تاریخی خودداری کرده اند. فقدان مفهومی واحد از آب های تاریخی به بروز اختلافاتی در سطح بین المللی منجر شده است، در این زمینه سوال اساسی در نوشتار حاضر آن است که مفهوم آب های تاریخی در حقوق بین الملل دریاها چگونه است با توجه به شروط آب های تاریخی به نظر می رسد که آب های تاریخی آن دسته از آب هایی هستند که دولت ساحلی حقوق حاکمه اش را نسبت به آنها به طور موثر و مداوم اعمال کرده و چنین حقوقی به طور مداوم با شناسایی صریح یا ضمنی دولت ها همراه بوده است. در پایان با توجه به اهمیت آب های تاریخی در حوزه حقوق بین الملل دریاها شایسته است کنفرانسی بین المللی با هدف تدوین و توسعه مقررات ناظر بر آب های تاریخی تشکیل شود.

کلمات کلیدی:

استمرار، اعمال اقتدار، شروط آب های تاریخی، موافقت خارجی، مفهوم آب های تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/858956>

